

[Finansministeren.]

vægt i samfundsøkonomien og true valuta-balancen og den høje beskæftigelse.

Hvad der her kan blive tale om, er klart nok en forringelse af de ydre vilkår for vor økonomi eller en stærk opgang i indkomstniveauet. Med de forhandlinger, der forestår om lønningerne, om landbrugets økonomi m. v., er det tydeligt nok, at det umiddelbart er risikoen for en stærk forøgelse af pengeindtægterne, der er mest akut, og det er da et spørgsmål, hvilke konsekvenser dette vil kunne få for den finansielle politik.

Enhver kan se, at sådanne indkomststigninger ikke kan undgå at påvirke statsfinansierne direkte.

Der kan blive tale om lønstigninger for de arbejdere og tjenestemænd, der er ansat under staten. Der kan blive tale om bevillinger til støtte for landbruget og endelig om tilpasninger af de sociale ydelser.

Til sådanne merudgifter er der ikke afsat reserver på finanslovsforslaget — så lidt som til merudgifter i medfør af ny lovgivning i øvrigt.

De reserver til imødegåelse af merudgifter ved lønstigninger, jeg har omtalt, dækker kun indtrufne eller forventede dyrtidsreguleringer, og de optagne bevillinger til landbrugsstøtte vedrører kun restudgifterne under de tidligere vedtagne ordninger samt bevillinger til opfyldelse af forligets bestemmelse om landbrugets skatter.

Det er regeringens opfattelse, at såfremt der skulle blive tale om udgifter ud over budgetforslaget som følge af nye indkomststigninger, må der skaffes finansiell dækning herfor gennem øgede statsindtægter eller besparelser, således at det budgetterede overskud på drifts- og anlægsbudgettet fastholdes.

Når regeringen har lagt sig fast på det standpunkt, at overskuddet på statsbudgettet skal fastholdes, skyldes det ikke så meget statsfinansielle hensyn som i første række ønsket om at forhindre sådanne indkomststigninger i at forrykke den økonomiske balance ved at fremkalde en stærkere stigning i forbruget, end der er grundlag for i vor samlede produktion. Vi må herved ikke mindst undgå øget pres på valutastillingen og priserne. Af samme grund er det regeringens opfattelse, at omfattende kraf-

tige indkomststigninger kan gøre det nødvendigt at stille mod et større overskud end budgetteret. Gennem sådanne finansielle forholdsregler er det imidlertid kun muligt at modvirke de skadelige virkninger, en yderligere stigning i pengeindkomsterne vil få på den samlede efterspørgsel, men vi kan ikke ad den vej udligne den forringelse af erhvervenes konkurrenceevne, som er den anden side af sådanne indkomstforhøjelser. Det er derfor afgørende — som også økonomiministeren udtalte det — at vi undgår en opskruning af indkomstniveauet, som går ud over, hvad valutabalancen kan bære, og som derfor vil være til skade for den høje beskæftigelse.

Det er mit håb, at der her i tinget kan sikres en bred politisk tilslutning til den økonomiske stabiliseringspolitik, som juni-forliget dannede indledningen til, og som regeringen er indstillet på at fastholde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om oprettelse af et pædagogisk institut.

Valgt blev: *Hougaard, K. B. Andersen, Nina Andersen, Kaj Andresen, Dose, Dupont, H. Larsen (Bjerre), Astrid Skjoldbo, Else-Merete Ross, Ellen Poulsen, Axel Kristensen, Raunkjær, Sinnbeck, Edv. Jensen, Gottschalk-Hansen, Ellen Strange Petersen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af lov om statsstilskud til anerkendte private seminarier.

Valgt blev: *Astrid Skjoldbo, Dupont, Lysholt Hansen, Hougaard, Aage Knudsen, Bjørn Krogh, Axel Ivan Pedersen, Rudy Schrøder, Else-Merete Ross, Raunkjær, Holger Hansen, Ellen Poulsen, Sinnbeck, Edv. Jensen, Ellen Strange Petersen, Gertie Wandel og O. Mathiasen.*